

Hestene står i regnet

Når mitt sinn er fylt av drømmer,
mere dunkle, mere fjerne
mere ville, mere hete
enn mitt hjerte kan forstå,
vil jeg bare stå i regnet
slik som hester står i regnet

på en bred og saftig slette
mellom tunge fjell, som her.
Stå og kjenne kroppen suges
dette svale, sterke, våte,
som i strie strømmer siler
over ansikt, hår og hender.
Likne skogen der den suger,
som et barn, av himlens bryster.
Likne sletten, full av sødme,
sitrende av fromt begjær.
Slik som hester står i regnet,
lutende, med våte flanker,
og lar duft av muld og væte
drive sterkt og søtt i sinnet,
vil jeg stå og bare *være*
og la himmel-yret falle,
inntil tanken fri for feber
følger drømmene til klarhet
i en steil og stille ro.

Astrid Hjertenæs Andersen (1915–1985), fra *De unge søylene* (1948)

